

Gerb. Vilniaus krašto sodiečiai.

Vadovaujantis lobistiniais ar kitais mums nežinomais interesais, pažeidžiant savo interesų konfliktą, Vilniaus krašto sodininkų bendrijose gyvenančių Seimo narių A. Kubilienės ir R. Šalaševičiūtės inicijuota grupė Seimo narių, nesiskaitydama su sodininkų bendruomenės prieštaravimais ir siūlymais, įstatymo XIII P 2277(8) pataisomis nuo 2020-01-01 kardinaliai subiaurojo Sodininkų bendrijų 6 str. 1 d. nuostatas. Naujai reglamentuota, kad nebe Vyriausybei o kiekvienos savivaldybės kompetencijai pavedama perduodamų keliams skirtų žemės sklypų suformavimo ir parengiamųjų darbų atlikimo sąlygų ir tvarkos nustatymas. Kokiais tikslais įstatymo pataisų rengėjai užprogramavo sumaištį, kadangi savivaldybės ir toliau galės motyvuoti, kad Vyriausybė kalta dėl neparengtų poįstatyminių aktų, voliuntaristiškai kelti papildomus įvairiausių realius ir nerealius reikalavimus, blokuoti procesą?

Kuriamos perdavimo filosofijos beprasmybės esmė yra tame, kad keliai nėra sodininkų bendrijų nuosavybė, tačiau siekiama įpareigoti perduoti juos savivaldybėms, kurios kategoriškai nesuinteresuotos perimti to „kas nėra įteisinta, t. y. įregistruota“ ir t. t.. Kam reikalinga tokia komedija?

Kokiais tikslais ši grupė draugių legalizavo sodininkų bendrijose teisę vykdyti verslus, išstojusių iš bendrijų narių teises privilegijas ir t.t.?

Jūsų krašte į Seimo narius kandidatuoja Giedrius Komka, kurio pažiūros ir prioritetai yra mums priimtini. Apie savo teises ir interesus reikia galvoti prieš einat prie balsadėžių. Siūlau atidžiai perskaityti Giedriaus tekstą. Sėkmės.

Kauno susivienijimo „Sodai“ valdybos narys Valius Grumbinas

Sveiki,

Esu Giedrius Komka, nepriklausomas kandidatas į Seimą vienmandatėje Pilaitės-Karoliniškių rinkiminėje apygardoje. Partija **Laisvė ir Teisingumas**, sąrašas **Nr. 2**, **mano Nr. sąrašė 38**.

Kasdieniam darbe, konsultuodamas daugiabučių gyventojus apie galimybes ginti savo teises bendraujant su administratoriais bei Daugiabučių Namų Savininkų Bendrijų valdymo organais, laikas nuo laiko sulaukiu skambučių iš sodininkų bendrijų, kurios taip pat yra paliktos valstybės užmaršties zonoje.

Lietuvoje yra beveik du tūkstančiai sodininkų bendrijų, kurių teritorijose esanti bendrojo naudojimo žemė ir joje esančios gatvės, kaip viešieji keliai, iš esmės priklauso valstybei. Savivaldybės, atsikalbinėdamos, kad sodininkų bendrijų keliai yra sodiečių nuosavybė, ignoruodamos Kelių įstatymo nuostatas, nevykdo savo pareigos remontuoti gatves sodininkų bendrijose, kaip ir visus vietinės reikšmės kelius esančius savivaldybės teritorijoje.

Analogiškoje situacijoje buvusias gatves (kelius), likvidavus kolūkius be jokių kadastrinių matavimų ir registracijų perėmė ir tvarko savivaldybės vadovaujantis esama Kelių įstatymo redakcija. Tas pats yra ir miestuose. Juk miestų gatvės, kaip statiniai, taip pat nėra įregistruotos, tačiau savivaldybė jas prižiūri.

Tris dešimtmečius svarstoma, ginčijamasi, teikiama įvairiausi išaiškinimai, kuriami vis nauji teisės aktai dėl to, kaip, kokia tvarka sodininkų bendrijos ne savo turtą – gatves (ar žemės sklypus skirtus gatvėms) galėtų perduoti savivaldybėms. Niekas nenori net girdėti, kad nei civilinis kodeksas, nei jokie kiti teisės aktai nenumato galimybės sodininkų bendrijai dalies iš Valstybės nuomojamo turto – bendro naudojimo žemės ploto perdavimo trečiam asmeniui savivaldybei.

Keistai ignoruojama dar sunkesnė problema, kad dėl neatsakingos teisėkūros peripetijų, egzistavusių apskričių administracijų valdininkų blaškymosi, reorganizacijų šiandien 95% sodininkų bendrijų net neturi jokių savo teritorijose esančių ir valstybei priklausančių bendro naudojimo žemės nuomos sutarčių su ta pačia valstybe!!! Sodininkų bendrijų teritorijų Generalinius planus piktybiškai atsisakoma registruoti Teritorijų planavimo dokumentų registre, dėl ko juos valdininkai, kai patogu, prilygina teritorijos planavimo dokumentui, o kai patogu - bet kuris valdininkas atmeta kaip niekinius.

Panaši situacija sodininkų bendrijose yra ir su nuotekų šalinimu, vandentiekiu. Vilniaus m. savivaldybė nesiteikia įtraukti šių teritorijų į rengiamus tvarkymo planus.

Ačiū žmonėms, kad kelia šiuos ir kitus klausimus susijusius su sodininkų bendrijomis, tai išties nemaža bendruomenė ir valstybė negali taip atsainiai elgtis su valstybės turtu. Nuolatinis žmonių siuntinėjimas iš institucijos į instituciją turi baigtis. Turtas turi būti apskaitytas ir tinkamai prižiūrimas. Sodininkai yra tokie pat valstybės piliečiai, tokie pat savivaldybių bendruomenių nariai, mokantys tuos pačius mokesčius.

Trisdešimt metų vyksta begalinis valstybinio biurokratinio aparato žongliravimas aiškinant ir įvairiai laisvai traktuojant ir kaitaliojant įstatymų nuostatas, kuriant vis naujus ir naujus įstatymų projektus, siekiant sukomplicuoti situaciją tiek daugiabučių namų turto valdyme, tiek sodininkų bendrijų teritorijų administravime, tuo pagrindžiant amžinai nesibaigiančių reformų būtinybę, tikslu sudaryti sąlygas pasipelnyti įvairiausioms struktūroms, bet svarbiausia - sužlugdyti pilietiškumą bei galimybę visuomenei pilnavertiškai dalyvauti savo interesų ir teisių gynime.

Visas šias problemas aptarėme su Kauno susivienijimo SODAI valdybos nariais. Jos, kaip ir atvejai su daugiabučių namų gyventojų problemomis, yra panašios savo specifika. Matome galimybes ir būdus išspręsti jau dešimtmečiais nejudinamus klausimus, kuriuos valdininkai laiko giliai stalčiuose ir ignoruoja paprasto Lietuvos piliečio iniciatyvas sutvarkyti gyvenamąją aplinką ir gerbūvį.

Giedrius Komka